

MVCRX04S4HF1
prvotní identifikátor

kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV-173767-2/KM-2019

Praha 16. prosince 2019
Počet listů: 9

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., kterou podal (dále též jen „stěžovatel“) proti výši úhrady sdělené podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. k bodu 2. jeho žádosti o informace ze dne 24. 10. 2019 vedené pod č.j. PPR-35309/ČJ-2019-990810 a proti postupu povinného subjektu Policii ČR, Policejnímu prezidiu (dále též „povinný subjekt“) při vyřizování bodu 3. výše uvedené žádosti

takto:

I.

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. se požadovaná výše úhrady snižuje na 63 252 Kč.

II.

Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. se přikazuje povinnému subjektu, aby žádost o poskytnutí informace ve vztahu k informacím požadovaným v jejím bodu 3. vyřídil ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

Dne 2. 12. 2019 byla Ministerstvu vnitra doručena stěžovatelova stížnost podaná dle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. datovaná dnem 25. 11. 2019. Ve stížnosti brojí proti postupu povinného subjektu při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 24. 10. 2019 vedené pod č.j. PPR-35309/ČJ-2019-990810 a to proti odkazu na zveřejněné informace a stanovení výše úhrady ve vztahu k bodu 2. žádosti a vyřízení bodu 3. žádosti o informace.

Z předložené spisové dokumentace byly pro rozhodnutí ve věci zjištěny následující podstatné skutečnosti. Stěžovatel požádal svojí žádostí ze dne 24. 10. 2019 dle zákona č. 106/1999 Sb. o následující informace vztahující se k zakázce mezi povinným subjektem a společností C.I.D. Praha s.r.o., se sídlem Kutnauerovo náměstí 680/1, 169 00 Praha 6 (dále jen „dodavatel“) na jejímž základě byly dodány soupravy samopalů a útočných pušek s příslušenstvím:

- 1) Kdy byla uzavřena smlouva v návaznosti na uvedenou veřejnou zakázku? Současně žádá o poskytnutí kopie smlouvy a případných dodatků a zadávací dokumentace či obdobného dokumentu, který předcházел uzavření smlouvy.
- 2) Zda byly v letech 2001 až 2019 nakupovány výše uvedené zbraně nebo jiné střelné zbraně od dodavatele? Pokud ano, jaké smlouvy a kdy byly uzavřeny. Současně žádá o poskytnutí kopie smluv a případných dodatků a zadávací dokumentace či obdobného dokumentu, který předcházел uzavření smlouvy.
- 3) Jaké množství příslušníků Policie ČR je vyzbrojeno střelnými zbraněmi od dodavatele? Kolik je v současné době příslušníků Policie ČR, kteří by těmito shora uvedenými zbraněmi měli být vyzbrojeni?
- 4) Kolik zbraní z předmětné zakázky drží Policie ČR v rezervě?
- 5) Co je důvodem částečné náhrady předchozích dodávek zmiňované v dokumentaci uvedené veřejné zakázky a z jakého důvodu je řešena koupí a nikoliv reklamačním řízením?
- 6) Jaké typy střelných zbraní stejného či obdobného charakteru, jako jsou shora uvedené zbraně, používala Policie ČR v letech 1995 – 2001? Jsou tyto zbraně stále ve výbroji policie a v jakém množství?

Dále stěžovatel sdělil, že je připraven pořídit si kopie požadovaných dokumentů a informací na vlastní náklady, případně mu stačí poskytnutí jejich elektronických kopií nebo dostatečná informace umožňující zjištění a dohledání informací.

Povinný subjekt prodloužil lhůtu pro vyřízení žádosti ve smyslu § 14 odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb. Následně zaslal stěžovateli své sdělení ze dne 18. 11. 2019 č.j. PPR-35309-3/ČJ-2019-990810, v němž podmínil poskytnutí informací ve vztahu k jednotlivým obchodním případům zaplacením úhrady nákladů ve smyslu § 17 cit. zákona ve výši 88 352 Kč, ve zbytku sdělil stěžovateli svou odpověď k požadovaným informacím.

Na toto podání reagoval stěžovatel podáním stížnosti dle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., v níž napadá postup povinného subjektu ve vztahu k bodům 2. a 3. své žádosti o informace.

Ve vztahu k požadované úhradě nákladů uvádí, že úhrada spojená s vyhledáváním informací může být požadována pouze v případě mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací a tyto náklady musí být ve vztahu k poskytnutí informací účelně vynaloženy. Výsledná částka pak nesmí přesáhnout reálné náklady, které byly s poskytnutím informací spojeny. Na základě uvedeného dovozuje, že požadavek povinného subjektu na zaplacení zálohy na poskytnutí informace je nezákonný.

Ke stanovené částce dodává, že počet určených smluv je s ohledem na znění zadávací dokumentace jeho případu diskutabilní a odkaz na zveřejněné smlouvy byl učiněn pozdě a v rozporu se způsobem, který předpokládá § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Uvedené pak má vliv i na stanovenou výši úhrady. Povinný subjekt na jednu stranu uvádí, že vyhledávání smluv za roky 2012 až 2019 zabere 352 hodin práce, avšak k tomu dodává, že od roku 2014 jsou smlouvy dohledatelné prostřednictvím internetu. Takové informace pak není třeba v archivu povinného subjektu vyhledávat. Ze zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů a souvisejících předpisů vyplývá postup při vytváření a ukládání spisů a je z něj zřejmé, že spis musí být označen jednoznačným identifikátorem a rokem svého vzniku nebo skartačního řízení. Požadované dokumenty pak musí být snadné nalézt, přičemž o případné skartaci dokumentu musí existovat záznam. Nad to lze pod pojem vyhledávání informace podřadit dobu strávenou jejich shromažďováním nikoliv samotné zjišťování, kde jsou dokumenty uloženy. Pokud povinný subjekt řádně vede svoji evidenci, nemůže se jednat v jeho případě o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací.

Dále stěžovatel napadá postup povinného subjektu při vyřizování bodu 3 žádosti. Předně shrnuje úpravu § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. a její účel spolu s citací řady rozsudků příslušných soudů. Ze zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, dovozuje, že by povinný subjekt měl na základě inventarizace disponovat informacemi o počtu svěřených zbraní. Jednotlivé zbraně jsou pak příslušníkům pouze svěřovány. I v případě, že by počet příslušníků nebyl snadno zjistitelný, je možné vyjít z informací o celkovém počtu zbraní a počtu zbraní ve skladech, z jejichž rozdílu lze požadovanou informaci zjistit. Požadovanou informací tak na základě výše uvedeného zákona povinný subjekt disponovat musí. Současně stěžovatel uvedl, že při aplikaci ustanovení § 2 odst. 4 cit. zákona je třeba informaci odmítnout rozhodnutím dle § 15 odst. 1 cit. zákona, což povinný subjekt nedodržel.

Svoji stížnost doplnil stěžovatel podáním ze dne 9. 12. 2019, v němž upozornil na povinnost povinného subjektu vést spisovou službu v elektronické podobě.

Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán se zabývalo námitkami stěžovatele i spisovým materiálem a k věci uvádí následující.

Předně povinný subjekt neposkytl stěžovateli informace týkající se bodu 2 jeho žádosti odkazem na zveřejněnou informaci ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., ale informoval ho ve smyslu poslední části žádosti o volné dostupnosti části požadovaných informací. Uvedené vyplývá ze sdělení povinného subjektu ze dne 18. 11. 2019 k části II. žádosti, v níž se vyjádřil ke stěžovatelem položené zjišťovací otázce a zbytek přímého poskytnutí informací podmínil uhrazením nákladů na poskytnutí informace, byť část těchto informací je volně dostupná. Současně na základě § 17 odst. 5 cit. zákona platí, že uplatněním požadavku úhrady nákladů podle § 17 odst. 3 přestává plynout lhůta pro vyřízení žádosti podle § 14 odst. 5 cit. zákona.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dále může povinný subjekt vyžádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se jedná tehdy, jestliže je shromáždění informací pro povinný subjekt v jeho podmínkách natolik časově náročné, že ho již nelze považovat s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti za nezatěžující součást obvyklé agendy. Za součást mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací je třeba považovat nejen jejich vyhledání, ale i shromáždění a zpracování do odpovědi žadateli, neboť bez toho by

nebylo možno vyhledané informace k žadateli přenést. Ostatně ke stejnému závěru dospěla i judikatura správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 A 83/2001 ze dne 13. 10. 2004). Skutečnost, že výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání byla ve stěžovatelově případě stanovena povinným subjektem na základě částečně vyhledaných informací a jeho předchozím zkušenostem s obdobnými žádostmi není v rozporu se zákonem. Takový postup připustil ve svém nálezu I. ÚS 1083/16 z 21. 5. 2019 i Ústavní soud. Postup povinného subjektu tak představuje legitimní podmínku pro poskytnutí informací vycházející z § 17 cit. zákona a nikoliv zákonem nepředvídanou zálohu, jak uvádí stěžovatel.

Stěžovatel požadoval poskytnout smlouvy a zadávací dokumentaci ke všem případům, v nichž došlo k nákupu jakýchkoliv střelných zbraní od konkrétního dodavatele, který dodává i další související materiál, a to od roku 2001 do současnosti, tj. za více než 18 let. S ohledem na uvedený rozsah je zřejmé, že vyhledávání bude představovat i v podmínkách takového subjektu, jakým je Policie ČR, mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, které si vyžádá značnou časovou náročnost.

Nadřízený orgán se dále zabýval námitkou týkající se výše požadované úhrady. Lze souhlasit se stěžovatelem, že výše požadované úhrady nesmí přesáhnout reálné náklady, které je třeba na poskytnutí informací vynaložit a to včetně nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací. Požadovány však byly všechny smlouvy a zadávací dokumentace od roku 2001 a v tomto rozsahu musí být prováděno vyhledávání, byť většina smluv a související dokumentace uzavřené před rokem 2012 již bude skartována a dokumenty vzniklé před rokem 2004 již vůbec neexistují. Běh skartační lhůty počíná až okamžikem ukončení případu, tj. fakticky až od chvíle, kdy již v souvislosti s dodávkou nelze očekávat žádná další plnění. Vyhledávání je prováděno v příslušné spisovně, která obsahuje značné množství spisového materiálu, který se váže k veřejným zakázkám, mezi nimiž jsou i dokumenty specifikované stěžovatelem. Nelze tak přisvědčit námitce stěžovatele, že by povinný subjekt požadoval úhradu nákladů za vyhledání místa, v němž má předmětné informace uloženy.

Nadřízený orgán také nesouhlasí s námitkou, že by požadované informace musely být na základě zákona č. 499/2004 Sb. jednoznačně a snadno dohledatelné. Přestože se dokumenty související s konkrétní zakázkou spojují v jeden spisový materiál a jsou označeny jednoznačným identifikátorem a společným číslem jednacím, vypovídají tyto údaje o roku, kdy byl spis založen, avšak nikoliv již o tom, co je jeho konkrétním obsahem. Na tom nemění nic ani povinnost veřejnoprávního

původce vést systém spisové služby elektronicky a to i s ohledem na skutečnost, že vedení jmenného rejstříku ve smyslu § 64 odst. 4 cit. zákona, není pro uvedené subjekty povinné. Elektronické vedení systému spisové služby znamená, že evidence dokumentů je v elektronickém systému, nikoliv, že by docházelo k elektronizaci obsahu dokumentů a jejich indexaci pro případné strojové vyhledávání. Vedení spisové služby způsobem, který by umožňoval snadné dohledání konkrétního materiálu, tedy není právními předpisy stanoveno.

Naopak je třeba částečně souhlasit s námitkou stěžovatele, že část požadovaných informací je již zveřejněna a není ji třeba vyhledávat. V rejstříku smluv jsou totiž zveřejněny smlouvy na dodávky střelných zbraní od dodavatele, které byly uzavřeny nebo změněny po 1. 7. 2016. Záznamy sice neobsahují související zadávací dokumentaci, nicméně ve smlouvách je uvedeno i číslo jednací, pod kterým je příslušná dokumentace vedena u povinného subjektu, a není tedy třeba zjišťovat ve všech spisech vztahujících se k uvedenému období, zda se vztahují ke stěžovatelské požadavku. Fakticky tak vyhledávání spisů s požadovanými informacemi musí probíhat pouze v 34 regálech a nikoliv 40 jak uvedl povinný subjekt. Obdobnou identifikaci pomocí starších informačních systémů týkajících se veřejných zakázek však nelze provést bez rizika značné chybovosti a to i s ohledem na nezávaznost údajů v nich v porovnání s registrem smluv, a proto lze postup zvolený povinným subjektem považovat za akceptovatelný.

Pro vyhledání spisového materiálu, vztahujícího se k požadavku odvolatele, ve spisovně byla povinný subjektem stanovena jako průměrná doba vyhledávání na jeden spis doba 6 minut (40 případů na 4 hodiny). Tato doba zahrnuje vyjmutí příslušného spisu, zjištění, na základě v něm obsažených dokumentů, zda splňuje stěžovatelem vymezené podmínky, tj. že se jedná o smlouvu s konkrétním dodavatelem a současně, že předmětem plnění je dodávka střelných zbraní, a následné vyčlenění spisu k dalšímu zpracování nebo jeho vrácení. Přestože doba potřebná k provedení výše uvedených úkonů může do určité míry kolísat, považuje nadřízený orgán dobu 6 minut na provedení základní identifikace spisu za nepřiměřenou. Z obdobných případů z jeho úřední činnosti je mu známo, že pro vyhledání konkrétního údaje v jednom z dokumentů spisu nebude v obchodních věcech třeba v průměru více než 4 minut na jeden spis. Dobou potřebnou pro vyhledání spisového materiálu v jednom regálu tak lze stanovit na 160 minut na jeden regál (40 spisů/regál x 4 min.). Zajištění potřebného materiálu ve spisovně (36 regálů) tak zabere celkem 5 440 minut, tj. 90 celých hodin.

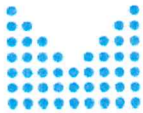
Součástí mimořádně rozsáhlého vyhledání informace je i získání takových částí požadovaných dokumentů, které mohou být stěžovateli poskytnuty a zpracování do podoby k odeslání. Vyhledání a úprava požadovaných dokumentů k nákupu střelných zbraní ze strany bezpečnostního sboru pak bude bezesporu věcí poměrně náročnou a doba stanovená povinným subjektem pro dané úkony není zcela zjevně nepřiměřená.

Nadřízený orgán se ztotožňuje se stanoveným počtem případů. Z registru smluv vyplývá, že v druhé polovině roku 2016 bylo uzavřeno 5 smluv na dodávky zbraní s dodavatelem, v roce 2017 2 smlouvy, v roce 2018 5 smluv a v letošním roce dosud 3 smlouvy, což odpovídá průměru 4 případů na rok. Skutečnost, že v zadávací dokumentaci nejsou uvedeny všechny smlouvy uzavřené s dodavatelem, ale pouze ty, které byly ze strany zadavatele shledány relevantní, neprokazuje, že by další smlouvy neexistovaly. Nad to povinný subjekt očekávaný počet případů stanovil pouze za období od roku 2012, v němž disponuje dokumenty k veškerým uzavřeným dodávkám a nikoliv již za období předcházející roku 2012, neboť nelze v tomto období již mohla být předmětná dokumentace skartována. Uvedené však neznamená, že by v případě existence příslušných dokumentů z období před rokem 2012 nebyly tyto zpracovány a poskytnutelné části stěžovateli zaslány.

Současně si Ministerstvo vnitra dovoluje připomenout, že stěžovatel požadoval nejen kupní smlouvy, ale i zadávací dokumentaci, nebo obdobné právní dokumenty, které nejsou uveřejněny a které s průměrným rozsahem 40 listů představují většinu z požadovaných informací.

Požadavek na úhradu nákladů tak shledává nadřízený orgán legitimní, přičemž jeho výše se stanoví jako součet vyhledávání potřebných spisových materiálů v rozsahu 90 hodin a vyhledávání navazujících dokumentů v rozsahu 192 hodin. Celková doba potřebná pro vyhledání požadovaných informací činí 252 hodin. Výsledná částka je při nákladech na hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání ve výši 251 Kč celkem 63 252 Kč (251 Kč x 252 h). Vzhledem k tomu, že výše nákladů spojených s poskytnutím informací, resp. jejich mimořádně rozsáhlým vyhledáváním, stanovená povinným subjektem ve výzvě č.j. PPR-35309-5/ČJ-2019-990810 ze dne 2. 12. 2019, neodpovídá výše uvedené částce, postupoval nadřízený orgán v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a požadovanou výši úhrady snížil, tak jak je uvedeno ve výroku č. I.

Ohledně nevyřízení bodu 3 stěžovatelovy žádosti nadřízený orgán uvádí, že požadavek se týkal počtu příslušníků, kteří jsou nebo by měli být vybaveni střelnými zbraněmi, nikoliv počtu zbraní jako takových. Ze strany povinného subjektu mu bylo

sděleno, že se jedná řádově o tisícovky policistů z exponovaných útvarů, nicméně jejich přesný počet nelze stanovit a povinnost poskytovat informace se dle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Uvedené sdělení ovšem nelze s ohledem na požadavek uvedený v bodu 3. žádosti považovat za poskytnutí požadované informace. Nadřízený orgán nijak nerozporuje, že se v daném případě může jednat o dotaz, na který dopadá výjimka vyplývající z § 2 odst. 4 cit. zákona, avšak v takovém případě bylo namíste vydání rozhodnutí o odmítnutí části žádosti ve smyslu § 15 odst. 1 cit. zákona, v němž by povinný subjekt popsal důvody, na jejichž základě představuje dotaz na počet příslušníků disponujících nebo majících disponovat střelnými zbraněmi za novou informaci, k jejímuž zjištění by bylo třeba provést analytickou či jinou intelektuálně náročnou činnost.

Na základě výše uvedeného neshledal nadřízený orgán, že by ve vztahu k bodu 3 žádosti byl řádně vyčerpán předmět stěžovatelovy žádosti. Podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. rozhodne v případě stížnosti dle § 16a odst. 1 cit. zákona nadřízený orgán tak, že povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil. S ohledem na výše uvedené postupoval nadřízený orgán v souladu s ustanovením § 16a odst. 6 tak, že výrokem č. II přikázal povinnému subjektu žádost stěžovatele ve lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí vyříditi.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Petr Foršt
pověřen řízením
kanceláře ministra vnitra

Vyřizuje: Mgr. Otakar Ludvík
oddělení podání osob
kancelář ministra vnitra

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ROZDĚLOVNÍK:

Vážený pan

Policejní prezidium Policie České republiky
Strojnická 27
170 89 Praha 7
K č.j. PPR-35309/ČJ-2019-990810
ID DS: gs9as55